Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. No. 246. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 28, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 28-го ГРУДНЯ 1995 р. Ч. 246. РІК CII.

ВІДБУЛИСЯ ПОЗИТИВНІ ЗМІНИ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ

Київ (УНІАР). — 26-го грудня на підсумковому засіданні Фінансового Клюбу голова правління Національного Банку України Віктор Ющенко заявив, що особливості функціонуваня банківської системи привели до фінансової стабільности впродовж цього року.

За його словами це дало змогу в 4.5 раза збільшити активність валютного ринку порівняно з 1992 роком. В Україну повертається більше валюти, ніж вивозиться. За останні чотири місяці немає знецінення національної грошової одиниці. Цей процес оптимізації фінансової системи дав змогу побороти гіперінфляцію і високу інфляцію. Відповідно зросла і заробітна платня. Якщо минулими роками вона становила в середньому 25 дол. на місяць, то тепер 56 дол.

Прогнозуючи розвиток фінансової ситуації в Україні наступного року, В. Ющенко запевнив, що є всі можливості для ще більшої стабілізації фінансової системи.

За висновками аґентства „Ситі телерейт", цей економічний рік суттєво відрізняється від минулого. Різниця полягає у нижчих темпах зростання споживчих цін порівняно з цінами на тверді валюти.

„Вуличний" курс купівлі американського доляра за 11 місяців 1994 року за даними фірми „Денді" збільшився в 4.1 раза, а ціни — в 3.9 раза. Відтак, вважають експерти „Ситі телерейт", у минулому році, вклавши гроші у тверду валюту, можна було повністю зберегти їх від інфляції і навіть отримати деякий прибуток.

За 11 місяців цього року співвідношення докорінно змінилося. Ціни в 1995 році зростають значно швидше курсів твердих валют. І так за 11 місяців загальний базовий індекс споживчих цін склав 2.7 раза, а „вуличний" курс купівлі, наприклад американського доляра, виріс всього в 1.4 раза.

Однією з основних причин такого співвідношення фахівці „Ситі телерейт" вважають об'єктивний процес руху внутрішніх цін до світових, який суттєво посилився цього року. Ціни, які в долярах в 1994 році практично не мінялися, в цьому році зросли і в перерахунку на тверду валюту. З іншого боку, приближення внутрішніх цін до світових спричинилося до сповільнення загального підвищення споживчих цін, оскільки існує природна межа їх росту. Основними чинниками, що спричинюють рух внутрішніх цін до світових, є перехід на світові ціни у взаєморозрахунках з партнерами СНД і збільшення загального обсягу оподаткування, в тому числі мита.

Рік тому, нагадує „Ситі телерейт", віцепрем'єр Віктор Пинзеник обіцяв, що зберігати гроші в долярах стане невигідно. Сьогодні можна впевнитися у справедливості цих прогнозів.

Л. КУЧМА ПРИВІТАВ ВІРНИХ З НАГОДИ РІЗДВА ЗА НОВИМ СТИЛЕМ

Київ (УНІАР). — Тут у неділю, 24-го грудня, Президент України Леонід Кучма звернувся з різдвяним посланням до вірних Римо-Католицької, Реформаторської та Лютеранської Церков.

У привітанні сказано: „Відзначаючи Різдво Христове, ми маємо знову і знову замислюватися над його величними духовими мотивами і життєдайною сутністю, які, ґрунтуючися на вірі і надії, повинні наповнювати наші серця любов'ю до Вітчизни, наших ближніх. Україна — багатонаціональна і багатоконфесійна держава, яка усвідомлює ролю і значення Церков у загальноукраїнському проґресивному напрямку. Нині робиться все можливе для створення найсприятливіших умов здійснення релігійними інституціями їх благородної місії — формування в суспільстві високих християнських ідеалів, відродження духовости.

Різдво Христове — чудова нагода щоб очиститися, піднестися і згуртуватися заради єдиної величної мети — побудови квітучої Украї-ни. Хай буде щасливим і плідним цей благословенний шлях!".

Л. Кравчук коментує політичні події

Київ (УНІАР). — Колишній Президент України Леонід Кравчук заявив на зустрічі з журналістами, що найбільшою подією 1995 року він вважає приєднання України до Ради Европи. "Хоча цей рік і не приніс нам великого задоволення, — сказав він, — проте почалися зміни, і то не лише в економіці, які з часом можуть дати добрі результати".

Водночас він висловив ряд зауважень до проєкту нової української конституції. У ній, за його словами, немає чіткого розмежування уповноважень різних гілок влади, не визначено характеру української держави, не з'ясовано до кінця ієрархію й уповноваження обох палат парляменту та механізм їхньої взаємодії під час прийняття законів. Л. Кравчук вважає, що Президентові слід би скликати конституційні збори для затвердження конституції, тому що голосування у Верховній Раді нічого не дасть, та й референдум має свої суттєві недоліки.

На питання про політичний аспект недавніх змін у Президентському апараті Л. Кравчук відповів ухильно: "Я знаю одне: в кожній гілці влади мають бути чітко визначені уповноваження кожної людини". Проте моральний аспект резиґнації Олександра Разумкова з колеґами він оцінив дуже високо: "Вперше в історії України, — сказав він, — знайшлися люди, в яких вистачило мужности не бігати навколо крісел, а чітко сказати, що вони незгідні з тією лінією, яка проводиться в Адміністрації, і зрезиґнувати. Це вже елемент цивілізованости".

Результати виборів у Росії Л. Кравчук не вважає несподіваними. Просто там відбувся певний перерозподіл голосів між комуністами і ліберал-демократами. Росія, однак, лишається президентською республікою й уряд там далі формуватиме президент. Л. Кравчук проте проґнозує активізацію лівих сил в Україні після російських виборів, і тому нагадує демократам про необхідність об'єднуватись.

ПІДПИСАНО МЕМОРАНДУМ ПРО ЗАКРИТТЯ ЧАЕС

Оттава. — Переговори між Україною та урядами семи найрозвиненіших держав світу про закриття Чорнобильської Атомної Електростанції завершилися підписанням меморандуму, який визначає загальні напрямки запланованих робіт та порядок їхнього фінансування. Від Уряду України меморандум підписав міністер охорони довкілля та ядерної безпеки Юрій Костенко, від урядів "великої сімки" — міністер довколишнього середовища Канади Шіла Коппс.

Для закриття Чорнобильської АЕС, яка виробляє близько п'яти відсотків усієї електроенергії в Україні, потрібно, за розрахунками спеціялістів, щонайменше 4 блн. дол. Меморандум передбачає півбільйонову субсидію, яка спрямовуватиметься на неприбуткові екологічні проєкти, та 1.8 блн. дол. позики для реконструкції й будівництва нових електростанцій. Щодо конкретніших термінів і розмірів допомоги Україна має укласти окремі угоди з кожною країною "великої сімки".

Ш. Коппс визнала, що переговори не були легкими й обидві сторони мусіли піти на серйозні компроміси. Водночас вона віддала належне керівникам України, завдяки рішучості й політичній волі яких угода стала можливою. "Ця історична подія, — сказала вона, — демонструє, чого можна досягти міжнародними зусиллями". Зі свого боку Ю. Костенко зазначив, що меморандум, хоч і не є до-кументом прямої дії, "закладає добрі підвалини для плідної співпраці у справі вирішення чорнобильських проблем".

За місяць відбудеться зустріч експертів, які обговорять конкретніші кроки щодо закриття ЧАЕС.

Обговорюють причини резиґнації помічників Президента

Київ (УНІАР). — Перший асистент Президента Олександер Разумков, який зрезиґнував минулого тижня зі свого посту разом із двома іншими асистентами, заявив, що його спонукала до такого кроку "нездорова політична і морально-психологічна обстановка в Адміністрації, несприятлива ані для голови держави, ані для державних інтересів загалом".

Його колеґа Анатолій Гальчинський, який також зрезиґнував зі становища асистента з економічних питань, повідомив, що виконуватиме свої обов'язки до кінця року, оскільки 27-го грудня в Києві має відбутися дуже важлива нарада з питань державної політики в агропромисловому комплексі. Як член організаційної групи він вважає своїм обов'язком завершити приготування відповідних документів для наради.

Коментатори пишуть, що конфлікт у найближчому оточенні Леоніда Кучми назрівав ще від липня цього року. Зокрема він вилився в боротьбу між різними угрупованнями за право інформувати чи, як дехто вважає, дезінформувати Президента про стан справ у війську, міліції та СБУ. На початку грудня Президент звільнив двох своїх асистентів, що займалися "силовими" структурами. О. Разумков виступив із гострою критикою цього рішення і невдовзі зрезиґнував.

Україна поширює співпрацю у військовій сфері

Київ (УНІАР). — Цього року Україна подвоїла обсяги військового співробітництва з закордонними країнами і має намір ще раз подвоїти їх у наступному році, — повідомив журналістів начальник управління зовнішніх зв'язків Міністерства Оборони Олександер Урбан.

Він вважає, що його управління повинно займатися не лише військовими, а й політичними питаннями, постійно при тому пам'ятаючи про позаблоковий статус української держави. За словами О. Урбана, Україна співпрацюватиме у військовій сфері як із країнами СНД, так і з країнами НАТО, при чому для тої другої співпраці в управлінні зовнішніх зв'язків МО вже створюється спеціяльний підрозділ.

Що стосується участи України у миротворчих операціях в Боснії, то вона буде обмеженою передусім із фінансових міркувань: український Уряд не має достатніх фондів, щоб утримувати на Балканах великі групи своїх вояків, як це домовилися робити всі учасники боснійської операції. Французьке командування, якому підпорядковані українські військовики, вже повідомило, що утримання одного вояка коштуватиме близько 10,000 дол. на рік. Міністерство Оборони сподівається заробити необхідні фонди, надаючи союзникам технічні послуги, зокрема вантажні літаки ІЛ-86 для перевезення обладнання, гелікоптери та спеціяльні саперні групи для розміновування території.

Шевченківська Фундація приділила 226,250 дол. у формі субсидій

Вінніпеґ, Ман. — У цьому році від Української Канадської Фундації ім. Тараса Шевченка субсидію отримали 82 організації та одиниці. У підсумку на 1995–96 рік Шевченківська Фундація розподілила 226,250 дол.

Рада директорів Шевченківської Фундації переглядає аплікації на субсидії і схвалює присудження два рази в рік. На своєму останньому засіданні 2-го грудня 1995 року у Вінніпеґу, рада виділила 57,750 дол. для 30 проєктів.

Заснована у 1963 році, Шевченківська Фундація приносить користь українсько-канадській громаді підтримуючи розвиток і поширення української культури в Канаді. За понад останніх 32 роки Фундація видала 3 мільйони для українсько-канадських художників, письменників, танцюристів, співаків, музикантів, режисерів, газет, журналів, науковців, студентів, організа-

(Закінчення на стор. 3)

Нова Дума Росії не домінуватиме у питаннях зовнішньої політики

Москва (УНІАР). — „Незважаючи на підсумки виборів до Державної думи Російської Федерації, зовнішня політика Росії і надалі формуватиметься президентом, і її курс залишиться незмінним", — запевнив журналістів 24-го грудня під час чергової пресконференції в міністерстві закордонних справ керівник відділу інформації і преси Григорій Карасін.

За його словами, новий склад парляменту, більшість у якому відтепер складають комуністи (21.99 відс.) і жириновці (11.14 відс.), накладає певний відбиток „на деякі аспекти зовнішньополітичної діяльности", проте основні міжнародні проблеми, а також питання двосторонніх відносин РФ з іншими країнами вирішуватиме російський президент.

Міністер закордонних справ РФ Андрій Козирєв, якого обрали до Державної думи в мурманській окрузі, покищо не зрезиґнував з посту міністра, проте спостерігачі зазначають, що такий крок буде зроблений найближчим часом через хитке становище А. Козирєва на цьому пості. Сам А. Козирєв днями заявив у пресі, що він більше не має наміру „бути забавкою в руках

(Закінчення на стор. 3)

Неспокій в Ізраїлі триває

Гора Гермон, Ґолянські висоти. — Тут у цій мальовничій частині, що її від часу арабсько-ізраїльської війни у 1967 році захопив Ізраїль, ситуація з дня на день стає більш напруженою.

Впродовж 28 років Ізраїль в ім'я безпеки своєї країни окупує цю від Сирії відібрану територію, яка не тільки забезпечує північну частину країни, але також є для Ізраїля одною з найбільш економічно багатих околиць. Тут на схилах гір ізраїльтяни вирощують різного роду овочі, а зокрема виногради, які використовують на виробництво смачних вин. Крім того, це також єдині в околиці лещатарські терени, які притягають велике число любителів цього зимового спорту та туристів. Сьогодні можливість втрати саме цієї території викликає в ізраїльтян тривогу і неспокій, бо важко їм уявити втрату цього різноманітного і чарівного закутка. Голянські висоти у першу чергу служать Ізраїлеві, як стратегічна територія для оборони країни з півночі, бо дає їм можливість спостерігати будь-які пересування людей чи машинерії.

Тому можливості замирення з Сирією викликає у багатьох неспокій і турботи, зокрема тих, які поселились в цих околицях, бо ж всім відомо, що першою вимогою Сирії у мирних переговорах — це повернення Голянських висот.

В Україні

УРЯД ЗМЕНШУЄ ЗАГАЛЬНІ СУБСИДІЇ

КИЇВ. — На зустрічі з журналістами заступник міністра економіки України Віктор Кальник повідомив, що Уряд і далі скорочуватиме загальні державні субсидії на товари і послуги. Натомість значно ефективніше й цілеспрямованіше виділятимуться субсидії для справді бідних. Сьогодні з таких субсидій користає понад мільйон родин. У наступному році Уряд плянує зменшити свою участь у субсидуванні житла та житлово-комунальних послуг з 40 до 20 відсотків, а також дещо зменшити дотації на електроенергію, роздрібна ціна якої сьогодні майже вдвічі менша від собівартости.

ЧОРНОБИЛЬ ПОТРЕБУЄ БІЛЬШИХ ФОНДІВ

КИЇВ. — Заступник міністра у справах захисту населення від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС Володимир Холоша заявив, що в останні роки Уряд невиправдано зменшує частку чорнобильських коштів у державному бюджеті. Якщо в 1992 році вона становила 15.7 відс., то в 1995 — менше 5 відс. Чорнобильський фонд утворюється зі спеціяльного 12-відсоткового податку, що накладається на фонд заробітньої платні підприємств і включається у собівартість продукції. У поточному році Міністерство Чорнобиля потребувало 286.7 трлн. карб. (1.5 блн. дол.), з яких 159 трлн. — на саму лише допомогу потерпілим від аварії. Поки що, однак, воно не отримало й тих 117 трлн., які передбачені цьогорічним бюджетом.

СВЯТА ДЛЯ ЗНЕДОЛЕНИХ ДІТЕЙ ФІНАНСУВАТИМЕ ДЕРЖАВА

КИЇВ. — Голова Федерації Профспілок Олександер Стоян висловив глибоку вдячність Кабінетові Міністрів за рішення додатково фінансувати заходи, пов'язані з новорічно-різдвяними святами. О. Стоян подякував народним депутатам за підтримку пропозиції Федерації Профспілок щодо звільнення від оподаткування фондів, спрямованих на проведення дитячих заходів та закупівлю подарунків. Він також висловив подяку керівникам державних адміністрацій Києва, Запорізької, Вінницької та інших областей за фінансування заходів для дітей. Увагу передусім буде приділено дітям-інвалідам, сиротам, дітям з малозабезпечених родин. До Києва мають запросити під час шкільних вакацій 800 дітей-сиріт і тих, які виховуються в соціяльно незахищених родинах. Упродовж десяти днів вони відвідають президентську ялинку, кілька театральних вистав, побувають на екскурсіях.

ҐВАРДІЙЦІ ПРИСЯГНУЛИ УКРАЇНІ

КИЇВ. — Присягу на вірність рідному народові прийняло молоде поповнення розташованої в Києві бриґади Національної Ґвардії України, де командиром є полковник Вячеслав Лиманський. Характерно, що переважана більшість новобранців мала намір стати саме ґвардійцями, щоб вірою і правдою служити батьківщині.

ПОВІНЬ НА ЗАКАРПАТТІ

ЗАКАРПАТТЯ. — 10 населених пунктів Закарпатської области частково затоплено внаслідок дощів і танення снігу, викликаного різким підвищенням температури. Жертв немає. За оцінками спеціялістів, найбільш несприятливі умови створилися у Тячівському районі, де рівень води близький до критичного. Ведуться роботи щодо зміцнення дамб.

ОБГОВОРЕНО СПІВПРАЦЮ В СУДНОПЛАВСТВІ

ОДЕСА. — У відділі морського і річкового транспорту Одеси представники України, Молдови, Азербайджану та Росії обговорили аспекти діяльности торгового судноплавства. Також приділено увагу проблемі розвитку портів. Наявний потенціял морських транспортових вузлів України надає їй неабиякі можливості щодо залучення вантажопотоків з інших країн СНД. Спеціялістів для водного транспорту України готують не тільки в Одесі, а й у Рівному. В цьому місті статусу академії набув Український Інститут Інженерів Водного Господарства.

ВИВОЗЯТЬСЯ ОСТАННІ ЯДЕРНІ БОЄГОЛОВКИ

МОСКВА. — До кінця цього року з території України до Росії будуть вивезені останні ядерні боєголовки. Про це повідомив головнокомандувач ракетними військами стратегічного призначення Російської Федерації генерал-полковник Ігор Сєрґєєв.

ЕПІДЕМІЯ ГРИПИ

КИЇВ. — За оцінкою фахівців, Україна переживає чи не найважчу епідемію грипи за останні 10 років. За даними оперативного штабу у боротьбі із грипою Міністерства Охорони Здоров'я, в Україні щодня додається біля 140,000 хворих. За 20 діб захворіло понад 2 млн. осіб, четверо померло, серед них троє дітей. Епідемія охопила всі області країни.

ЗАКОРДОННІ ПАШПОРТИ ВИДАВАТИМУТЬ ЛИШЕ ОРГАНИ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

КИЇВ. — З 1-го січня 1996 року в Україні комерційні структури будуть позбавлені права готувати документи для оформлення чи перереєстрації пашпортів громадян України для виїзду за кордон. Це робитиметься відповідно до постанови Кабінету Міністрів з 14-го грудня цього року. Право оформлення і перереєстрації пашпортів громадян України для виїзду за кордон залишається виключно у компетенції органів внутрішніх справ України.

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК, 25-Г0 ГРУДНЯ, перестало битися серце Діна Мартіна, одного з найбільш люблених американських естрадних співаків і фільмових акторів. Він помер у власному домі в Беверлі Гіллс у Каліфорнії проживши 78 років непересічно активного життя. Народився 7-го червня 1917 року в Стубенвіллі, Огайо, сином італійських іміґрантів з іменем Діно Пол Крочетті. Вперше виступив на сцені під ім'ям Діно Мартіні, а коли почав виступати у веселих актах з Джеррі Луїсом, то скоротив до Дін Мартін і таким його знала Америка та інші країни світу. Крім своїх особистих виступів у гумористичних актах з Джеррі Луїом, він виступив у 55 фільмах. До кола своїх близьких співробітників, крім Джеррі Луїса зараховував таких відомих членів розвагової індустрії, як Френк Сінатра, Пітер Лофорд і Семмі Дайвіс.

У ВАШІНҐТОНІ НОВИЙ другий за величиною новий федеральний будинок, буде названий іменем колишнього президента Роналда Реґена. Будинок ім. Роналда Реґена і Центр міжнародної торгівлі буде займати площу об'ємом 1.9 млн. квадратних стіп. Більшим площиною від цього нового будинку є тільки Пентаґон. Минулої п'ятниці, 22-го грудня, президент Билл Клінтон підписав офіційне рішення в цій справі. Новий будинок це остання частина загального пляну оновлення Пенсильванія авеню, головної маґістралі столиці.

У СВІТІ

НІМЕЧЧИНА ВІДЗНАЧИЛА 100-річчя своєї участи в Олімпійському русі. З цього приводу в Берліні відбулася урочиста церемонія, на якій були присутні президент Міжнародного олімпійського комітету Хуан Антоніо Самаранч і президент Німеччини Роман Герцоґ. Церемонія проходила в Червоній ратуші, поблизу того місця, де 13-го грудня 1885 року 40 спортовців, політиків, педагогів, вчених і військових старшин створили „Комітет за участь Німеччини в Олімпійських іграх 1886 року". Його президентом став принц Філіпп Ернст Гоенльоє-Шиллінґсфюрстер, син тодішнього прем'єр-міністра Прусії. За столітню історію Олімпіяд німецькі спортовці завоювали 1,301 медалю.

В ТУРЕЧЧИНІ ВІДБУЛИСЯ парляментарні вибори. Як і передбачали політичні експерти, перемогу в них одержала проіслямська Партія добробуту, яку очолює Некметтін Ербакан. Однак ще передчасно стверджувати, що їй вдасться зформувати однопартійний уряд. Дві центристські партії, „Стежкою правди"під керівництвом прем'єр-міністра Тансу Чіллер і „Батьківщина" на чолі з колишнім прем'єром Мезутом Ільмазом, здобули разом 135 депутатських мандатів, але цього замало, щоб стати більшістю у парляменті. Партія добробуту матиме 158 депутатських місць. Всього в турецькому парляменті 550 депутатів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Хай збудуться наші надії

Закінчується 1995-ий. Світ, а з ним і Україна, вступає у новий, 1996 рік. Мимоволі кожний з нас задумується, перегортає подумки сторінки календаря, згадує події світлі, радісні, з сумом відганяє думки про дні похмурі, непривітні, трагічні. Та й не тільки на своєму, особистому зосереджується наша пам'ять, бо народ наш, нація українська привикла дивитися ширше, мислити маштабніше. Кожного, хто вважає себе патріотом України, турбує її доля. Тому з таким нетерпінням кожний, хто живе у діяспорі, чекає новин з рідного краю, гортає сторінки преси — української, американської, чужинецької, вслухується в хвилі етеру, щоб дізнатися, чим живе Україна, яка після багатьох років поневолення нарешті здобула незалежність. Тож і ми в ці останні дні старого року згадаймо про важливіші події, що стали нині надбанням історії.

Радісною подією року було відзначення четвертої річниці відновлення нашої державности. Україна вступила у п'ятий рік своєї незалежности. Цю радісну історичну подію урочисто відсвяткували українці на всіх континентах, а керівники чи не всіх країн світу, в тому числі і президент ЗСА Билл Клінтон, привітали український народ і його Уряд з національним святом. І це не проста формальність, не дипломатичний жест. Це підтвердження того, що світ визнав нас, що світ прагне підтримувати відносини з молодою державою. Цьому у великій мірі сприяли і закордонні ділові візити Президента Леоніда Кучми та інших урядових осіб. А їх було чимало. Згадаймо хоча б деякі, головніші.

Надзвичайно корисною була офіційна візита Л. Кучми до країни Вранішнього Сонця. Адже Японія — член „великої сімки", одна з претендентів на постійне членство у Раді безпеки ООН, держава, яка відіграє важливу ролю у формуванні економічного і політичного клімату в світі. Тому для молодої української держави дуже важливо було встановити з нею тісні контакти, налагодити взаємовигідне співробітництво. Відвідання Японії справді дало поштовх для розвитку відносин між двома державами і значно збільшило зацікавлення японців Україною. Чимало великих фінансових організацій виявили бажання працювати на українському ринку.

Не меншу користь у майбутньому принесуть і ділові поїздки Президента Л. Кучми у Данію, Німеччину, Чехію, Швайцарію, Італію, Бразилію, Аргентину, Чіле, Великобританію. А на початку грудня український Президент відвідав Китай і підписав ряд важливих договорів. Вже тепер ця країна є третьою за обсягом товарообміну з Україною. У наступному році товарообмін повинен збільшитися у два-три рази.

Особливий резонанс у світовій пресі викликала участь Президента України та його виступ на спеціяльному урочистому засіданні з нагоди 50-річчя ООН, яке відбулося 22-24-го жовтня у головній квартирі цієї міжнародної організації в Ню Йорку.

Прокладали мости дружби й інші керівники республіки: прем'єр-міністер Євген Марчук, голова Верховної Ради Олександер Мороз, міністер закордонних справ Геннадій Удовенко.

Приймав золотоверхий Київ високих гостей і в себе. Але чи не найважливішою подією для України була візита президента ЗСА Билла Клінтона. Лідер наймогутнішої і найдемократичнішої країни світу високо оцінив діяльність Уряду незалежної України, яка впевнено завойовує авторитет на світовій арені. Не випадково прем'єр-міністер Великобританії Джан Мейджор недавно висловив упевненість, що „Україна незабаром відіграватиме дуже важливу ролю в Европі".

В цьому році Україна стала членом Ради Европи. Прийняття її до цієї авторитетної міжнародної організації — ще один доказ того, що світ належно оцінив молоду державу. Це в свою чергу значно поширить перспективи розвитку економічної співпраці України з іншими державами.

На жаль, рік, що минає, приніс нам і болючі втрати. В один і той же жень — 14-го липня — Україна втратила двох патріярхів: Патріярха Київського і всієї Руси-України Володимира, і патріярха української літератури Олеся Гончара. А похорон Патріярха УПЦ КП Володимира став чорною плямою в нашій історії.

Багато проблем, невирішених справ передасть старий рік Новому, 1996-му. Головним з них є економічна криза, комуністична загроза, російський імперіялізм. Але народ наш звик переборювати трудноші, тому вірить, що поборе їх, що країна таки стане міцною і багатою. Тож хай збудуться наші надії!

Ярослав Гайвас

ІНТЕРЕСИ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Потрійний договір між сербами, хорватами та боснійцями, укладений при американській підтримці в Дейтоні, Огайо, а підписаний в Парижі 14-го грудня, став фактом, на якому доведеться будувати майбутнє тих трьох та інших народів Балкан. Договір не розв'язав усіх труднощів, навпаки ще дещо додав до вже існуючих, але він закінчив збройну боротьбу між народами колишньої Югославії і вивів на дорогу мирної розв'язки суперечностей та конфліктів. А їх є і буде багато.

На основі цього договору мусять розвиватися нелегкі відносини між тими трьома співчинниками і то при участі країн НАТО, в першу чергу ЗСА. Америка висилає туди 20-тисячний корпус з найкращих своїх військових частин, а решту 40-тисяч висилають інші країни, в першу чергу Франція, Англія, Німеччина. Американці зі свого боку приготовилися до тієї акції якнайсерйозніше, президент Клінтон особисто передав воякам, які відходять у Боснію, під час недавнього перебування в Німеччині доручення бути крайньо обережними, але у випадку будь-якої атаки з будь-якого боку відповісти зразу і рішуче. Серйозність американської постави підкреслює той факт, що для підтримки американського десанту в Боснії має виконувати всі передбачені в таких випадках функції воєнна база, яку Америка приспішено розбудовує у великих розмірах в південній Мадярщині за згодою керівних державних чинників у цій державі. Передбачається, що в тій базі буде заангажовано ще 15-20 тисяч американських вояків. Є це перший і переломовий випадок, що американські війська вступили на терен недавнього російсько-совєтського сателіта, і Москва ні словом не опротестувала цього.

В ЗСА відбувається гаряча дискусія в Палаті Репрезентантів, у Сенаті та в суспільстві, чи взагалі треба було висилати такий великий військовий контингент до Боснії, чи в цьому є якийсь американський інтерес. Хоч перебування американських збройних сил в Мадярщині та Боснії плянується тільки на один рік, але рішуча постава Вашінґтону і накази, видані американській збройній силі, вказують, що ЗСА мають намір за всяку ціну, навіть збройного зудару, осягнути свою мету. А мета — не лише закінчити збройні конфлікти на терені колишньої Югославії та не допустити до поширення тих конфліктів на Балканах взагалі, але встановити тривалий мир. Договорення в Дейтоні підписані в Парижі, мають деякі дуже слабі місця, на що, одначе, договірні сторони мусіли погодитися, щоб припинити збройну боротьбу. Проблеми між Сербією і Хорватією виростають з традиційних, століттями наростаючих умов і, мабуть, обидва ці народи знайдуть спільну мову. Важча справа з Боснією, фактична назва якої Боснія і Герцеґовина. У випадку Боснії йдеться про творення нової нації. Більшість населення боснійців є магометанське. Походять ці магометани з сербів та хорватів, які перебували в умовах понад чотиристарічного турецького панування, а яке воно є, бачимо тепер у випадку курдів, яким турецька влада забороняє не лише вживання рідної мови, але навіть карає тяжко за вживання своєї назви „курди". Зрозуміло, що в таких умовах, особливо коли турецьке панування було таке довготривале, слабші людські елементи ставали перекінчиками і або під примусом, або з опортунізму для покращення свого життя покидали рідну християнську віру і приймали іслям. Серби й хорвати ставляться до тих людей, чи точніше їхніх нащадків, неприхильно й називають їх турками. Очевидно, що сербам і хорватам нелегко було погодитися на те, що ті, які покинули свій нарід і свою віру, тепер творять рівновартісну їм націю і державу. Знов же сусіди греки, італійці, австрійці, мадяри не дуже раді мати серед себе іслямську дежаву, яка може станути вогнищем конфліктів і небезпек. На цю можливість вказують покищо нечисленні відділи іслямських фанатиків у Боснії, які прибули з Лібії, Ірану, навіть з Афганістану та інших арабських країн на допомогу своїм боснійським одновірцям. З іслямських країн, багатих родовищами нафтової ропи, плинула матеріяльна допомога воюючим боснійцям. А найцікавішим виявом іслямських аґресивних намірів був факт, що його з рішення Вашінґтону замовчали американські засоби масової інформації. Найкапітальніша подія такого роду сталася після парафування договору в Дейтоні та відкритті летовища в Сараєві. Приземлився на ньому величезний турецький літак з особливою військово-політичною залогою на чолі з прем'єром Туреччини Тансу Ціллер з очевидними намірами усіми засобами допомогти розбудувати іслямську базу в центрі Европи. Фото цього літака й інформація про прибуття до Сараєва тих небажаних великодержавами і сусідами Боснії гостей були подані в щоденнику „Стар Леджер", що виходить у Нюарку, і не був повідомлений відповідними американськими чинниками про потребу промовчати цю особливу аферу, про яку всі засоби масової інформації замовчали. Небажаних у Боснії турецьких гостей якась рішаюча світова сила негайно змусила повернутися додому, але грубі сліди її прибуття залишилися назавжди в історії, щоб постійно пригадувати світові, чого можна очікувати від іслямських фундаменталістів або від кіл, які симпатизують з ними.

Отже це змушує Вашінґтон у власному інтересі включитися в небажаний і дуже небезпечний розвиток подій на Балканах. Йдеться про справи, набагато ширші, ніж Боснія, а навіть Балкани. Не забуваймо, що близько тих теренів існує Ізраїль, якого магометанські народи і держави вважають своїм смертельним ворогом, а ЗСА численними договорами і своєю довгорічною політичною практикою зобов'язані боронити у небезпечній ситуації. Життєвий досвід показав, що Вашінґтон завжди готовий те своє зобов'язання виконати. Отже великим, можна б сказати, кровним інтересом ЗСА є загасити вогонь, коли він ще невеликий, ніж чекати, коли розгориться. Ясно, що власне життєвий інтерес ЗСА вимагав, щоб вони включилися всіми своїми засобами, включно з ужиттям своєї збройної сили для опанування ситуації в тому обширі.

Та не лише це змушує Вашінґтон у власному інтересі до такої рішучої інтервенції на Балканах, як та, що саме тепер здійснюється. ЗСА сьогодні єдина надпотуга в світі. Російська імперія в своїй останній історичній формі — СССР — розпалася і тільки ЗСА можуть допомогти їй стати на ноги. До чого ЗСА ані не готові, ані не мають бажання. Але з того виростає величезна відповідальність ЗСА — моральна, політична, військова — за події в світі. Президент Билл Клінтон цілком має рацію, коли каже, що військовий корпус ЗСА в Боснії має основну ціль зберегти мир. Світовий мир і безпеку. Бо гарячих загроз для загального миру в тому реґіоні багато, забагато. Насамперед Москва готовиться там каламутити політичні води, щоб у якийсь спосіб спробувати заспокоювати свої імперські апетити. Для Москви довести балканський конфлікт до великого вогню — це мати змогу запроваджувати збройною силою свій порядок, лад і владу на теренах, які відпали від Росії після розпаду СССР. З усіх російських боків маємо свідчення різних російських елементів, що вони так глибоко і нерозривно зжилися з російською імперією, що вони без цього не уявляють собі

(Закінчення на стор. 3)

Володимир Жила

ПРО ВИСОКЕ Й ВІЧНЕ

II

Зовсім інший світ відкривається в поетичній новелі „Самотня зірниця". Це невеличка розповідь про весілля. Дія в творі напружена, драматична. Велику увагу автор приділяє показу не зовнішніх подій, а переживань і настроїв героїв і запрошених гостей. Тут тварини, рослини, неживі предмети, як і люди, мислять, розмовляють, здійснюють різні вчинки. Творові властивий лаконізм, економність і влучність мистецьких засобів. Заголовок цієї новелі став назвою цілої книжки.

Загалом збірці характерна велика образність естетичного освоєння світу, при якій автор зберігає його предметно-чуттєвий характер, його цілісність, життєвість і конкретність. Наприклад, „Червоний місяць стояв, немов пришпилений до неба, і пильно стежив за тією сценою. Місяць був здивований, бо за всі тисячоліття ще не бачив такої картини. І тому ще пильніше приглядався, що ж буде далі" (стор. 20); „Один з офіцерів підійшов ззаду і рукояткою пістолета зі всього маху вдарив старого ґазду по голові. Той ще раз луснув кулаком в одвірок рідної хати, потім тихенько сповз і впав горілиць на поріг" (стор. 30); „У зворі було темно, а на березі стояв юний ранок і сміявся з Юри" (стор. 66); „Вона всім тілом пригорнулася до Юри і гладила його по голеному обличчі, але від тої ласки крига на серці не танула" (стор. 68); „Одна за одною шугали на полонину блискавки і валилися громи. Вони то більші, то менші, падали із неба з тріскотом, і ніхто не знав, що робити" (стор. 72); „Якась сила звела його на задні лапи і він побачив свої пальці, руки і ноги, щезла щетина і появився його одяг" (стор. 82) тощо.

Також його епітети не прості, вони замітно індивідуалізують зображуване та викликають ставлення до нього. У Федюка „місяць стояв немов пришпилений до неба"; „місяць був здивований"; „стояв юний ранок і сміявся до Юри"; „Сонце усміхалося рожевими устами" (стор. 87); „У неї було дуже світле лице, як у сонця на світанку на Йвана-Купала" (стор. 88) тощо.

Авторський стиль відмінний від стилю інших новелістів. У нього неповторні інтонації, він по-своєму підходить до використання досвіду попередників і сучасників, своєрідно користується скарбами загальнонародної мови. У нього тут і там з'являються гуцульські діялектизми. Тому-то ніколи не сплутаєш творів Федюка з творами М. Коцюбинського чи В. Стефаника. Найхарактерніші риси його стилю: простий, позасумнівно мистецький, але тут же й надто трагічний.

У новелях Федюка покищо трудно доводиться нам сприймати його мітологічне світосприймання і світовідчуття його героїв-гуцулів, бо воно дуже різниться, наприклад, від світосприймання М. Коцюбинського. Федюк творить свої новелі на місцевому матеріялі відповідно до світовідчуття його героїв кінця першої половини XX сторіччя. А це був надзвичайний період дуже своєрідного бачення світу і то в кожному відношенні: побутовому, історичному, соціяльному, психологічному, а зокрема в національному. Це ж був період завзятої партизанської боротьби з більшовиками, які хотіли подолати рух спротиву, але спочатку не могли. Серед народу, з уваги на більшовицьку жорстокість, зростав трагізм, що породжував небувалий страх. На нашу думку, це не був ні прояв душі, ні національного менталітету. Це була реакція на більшовицьку жорстокість, яка, до речі, не знала меж. Тому новелі П. Федюка — це, без сумніву, документи часу, розбурханої фантазії та неймовірного страху. Коли не повториться історія 1920 року і незалежна Україна існуватиме, то напевно минеться і „цей трагізм долі, замкнутий і закутий лише у власну душу". Федюкові немає чого „відмуровуватися зі свого трагізму людської душі". Він став проречистим співцем цього трагізму, він його задокументував і вказав нам, що нас чекає, коли б ми знову втратили нашу державність. До речі, в рецензованій збірці є вже новелі традиційного характеру — може подекуди й трагічні, але з сильною прокладкою оптимістичного. Мусимо пам'ятати, що в час національної небезпеки і хвилювання треба обов'язково бити в дзвін на сполох. Таке діло зробив і Федюк і зробив його майстерно, як ніхто досі.

„Яка ж була для мене несподівана радість, — пише Галина Гордасевич (вона пропонувала Павла Федюка на премію, посилаючи до Києва його книжку „Самотня зірниця". Мовляв, почитайте самі і переконайтеся, що варті премії автори живуть і творять не лише в Києві. Львів також не пасе задніх), — коли з'ясувалося, що премію „Благовість" Федюку таки дали".

У книжці є деякі недоліки: друкарські огріхи, шрифт нечіткий і затиснутий у переплет. Врешті непростимо нам усім, що цікаву й глибокопродуману книжку видано дуже скромним тиражем — усього тисяча примірників!

Підсумовуючи, хочемо сказати, що, згідно з положенням, літературна премія „Благовість" присуджується за твори, які сприяють духовому відродженню народу України. Саме такою і є збірка новель Павла Федюка. Це дуже талановита книжка, де читача вражає нестримна фантазія автора, але та фантазія завжди має під собою реальне підґрунтя. У збірці „Самотня зірниця" йдеться про високе й вічне, про красу і потворність, правду і кривду, життя і смерть. І краса, і правда, і життя, і смерть завжди перемагають. Бо життя вічне.

Книжку читати цікаво. Безперечно, вона буде корисною кожному шанувальникові справжнього мистецтва.

Людській доброті немає меж

У нестримному пориві ностальгії багато наших краян часто згадує Львів — старовинне українське місто з таємничими вузькими вулицями, гарними будівлями, майже кожна з яких є пам'яткою історії чи архітектури. На одній із вулиць, що прямує до музею І. Франка, на зеленому горбі, у тіні старих крислатих дерев стоїть гарний триповерховий будинок. На початку століття збудувала його уславлена фірма І. Левинського — видатного українського архітекта і будівничого. Будинок збудовано на замовлення Галицького закладу для незрячих дітей. Заснував цю школи 145 років тому знатний польський шляхтич Вінцент Заремба-Скшинський у пам'ять свого передчасно померлого сина. Це перший заклад такого типу на Україні, один із найстарших в Европі. Досить довгий час школа існувала за рахунок пожертвувань багатих людей, а від 1939 року знаходиться під опікою держави.

Сліпота належить до найстрашніших нещасть людини. При вмілій організації спеціяльного навчання, а також при достатній суспільній опіці, це нещастя можна значно полегшити. Протягом усього періоду існування, враховуючи особливості і вимоги часу, Львівська школа-інтернат для незрячих дітей дбає не лише про освіту своїх вихованців, але й про підготову їх до самостійного життя, навчає дітей ремесла і професії, виховує певних у своїх силах, повноцінних, потрібних членів суспільства.

Сьогодні в школі-інтер*наті живе і навчається понад* 130 жвавих, допитливих хлопчиків і дівчаток західнього реґіону України, вони пізнають навколишній світ, черпають основи науки та наполегливо шукають свого місця у житті.

Зазирнімо ж на хвильку до Львівської середньої школи-інтернату для сліпих дітей.

...Тиша дзвенить у довгих коридорах старої школи, а в клясах напружено тривають зайняття. У кабінеті регабілітації учитель індивідуально навчає першоклясника за допомогою телесенсорного приладу „Алладін", який немов чарівник подає на екрані побільшення літер і малюнків у залежності від гостроти зору. З допомогою приладу діти можуть вивчати букви, читати, писати, оглядати малюнки.

В іншій клясі вчитель української літератури вплітає у свою лекцію магнітофонний запис, і звучить ніжний голос Марії Грушкевич із Клівленду, яка з великим чуттям читає повість М. Коцюбинського „Тіні забутих предків". Ще в іншій клясі під керуванням учителя учні з цікавістю слухають „Історію України" О. Субтельного, яку чітко і виразно озвучила Марія Яцечко з Брістолю, Па. А в кабінеті української мови і літератури на спеціяльному пристрої „Телекс" ляборант швидко дублює авдіокасети, на яких озвучено художні твори світової літератури. Адже на перерві за ними з радістю прийдуть школярі. Батьки учнів, гості дивуються, звідки в такий складний для України час у школі є дорогі технічні засоби і прилади, які виготовлені найбільш відомими у світі фірмами. І тоді ми розповідаємо про наших сердечних друзів із ЗСА, що живуть у мальовничому Клівленді, де діє регабілітаційний центр, який допомагає пристосовуватися у щоденному житті та суспільстві людям, що з різних причин втратили зір. Його суспільна працівниця Мирослава Оришкевич — українка за походженням, галичанка. Присвятивши більшу частину свого життя праці з незрячими, М. Оришкевич добре знає і розуміє їх проблеми. У Клівленді також працює доброчинний Комітет суспільної опіки, до складу котрого входять жінки-українки. Його ціль — надавати допомогу незрячим дітям. Головою комітету є М. Оришкевич. За внесені особисто та зібрані від людей пожертви члени цієї організації здійснюють благородні акції. Допомагає їм у цій благородній праці Комітет допомоги Україні Ст. Пітерсбурґу на Флориді, зокрема Антін Гайдук, Оля Филипович, Юлія Вертипорох, о. Федак, Мирон Заліпський.

Не минуло й п'яти років, як клівлендський Комітет суспільної опіки налагодив зв'язок із львівською школою для незрячих дітей, та як багато зроблено за цей короткий період. М. Оришкевич підтримує постійний контакт з директором школи Вірою Світлик, таким чином комітет обсервує наше життя, відгукується на його труднощі. Із Клівленду ми отримали магнітофони і диктофони фірми „Соні", які роздано для праці вчителям, окремим учням, сту*дентам-випускникам школи.* Прислали нам також достатню кількість пакунків з авдіокасетами. І ми поділилися з іншими організаціями. З великою вдячністю отримали касети учасники відомої в Україні капелі незряних бандуристів „Карпати", львівська бібліотека озвученої літератури, територіяльні організації Українського Товариства Сліпих. Крім приладів, згаданих вище, школа отримала лінзи, побільшуюче дзеркало для слабозорих, пристрій „Оптакон", який дає рельєфне зображення латинських та кириличних літер, достатню кількість спеціяльного паперу для незрячих.

Одна з прекрасних акцій комітету — озвучування книг. Школа отримала фонозаписи творів української і світової літератури, популярних наукових досліджень, підручників, духовних творів. Діти з цікавістю слухають ці записи і безмежно вдячні усім, хто працював над ними. Ми продовжили справу, розпочату комітетом, і озвучуємо всі твори, які пропонує навчальна програма з літератури, історії та інших предметів. Завдяки комітетові наша школа виходить на сучасний технічний рівень навчання.

Дбає комітет і про окремих людей. Велику підтримку надано львівському хлопчикові Тарасові Дороцькому, який повністю втратив зір. Його в Клівленді зоперували, з ним провели потрібну корекційно-регабілітаційну працю. Тарас закінчив нашу школу, а тепер навчається на історичному факультеті Львівського Університету.

(Закінчення на стор. 3)

Учениця першої кляси інтернату оглядає малюнки з допомогою приладу „Алладін".

Зустріч із С. Кузьменко — авторкою нового видання для дітей

У неділю, 5-го листопада ц. р., відбулася у Торонто в бібліотеці УНО зустріч із Світланою Кузьменко. Бібліотечну кімнату вщерть заповнили гості.

С. Кузьменко широко відома в діяспорі та в Україні. Вона нам близька й дорога. Ми часто бачимо її серед нашої громади на культурних імпрезах, читаємо її статті в нашій пресі, її поезії рясно прикрашають діяспорну пресу, їх передруковують на сторінках преси та журналів в Україні. С. Кузьменко — авторка двох поетичних збірок, „Вічний проростень" і „У сяйві променів". До обох збірок прегарні обкладинки виконав наш незабутній мистець Мирон Левицький. Він також проілюстрував видання „Івасикова абетка" та збірку сатиричних оповідань С. Кузьменко „Новоталалаївські рефлексії". У літературному дорібку авторки прегарна дитяча книжечка „Півникова пригода", яку з любов'ю проілюструвала Ніна Мудрик-Мриц, переклад з англійської мови „Казки з березового лісу" та ряду інших перекладених творів.

Обкладинка нової книжки.

Зустріч пов'язано з новим дитячим виданням п. з. „Живуть на світі добрі звірі". Це переклади з англійської мови з відомих сучасників клясиків дитячої літератури, яке спонзорувала Організація Українок Канади. Видання своїм змістом переконливо відповідає сучасним виховним проблемам. У цікавому сюжеті легко доглянути науку для людської моралі, основні вартості — пошана до всього, що рідне й своє, дружність, доброзичливість, взаємна любов. Дія окремих оповідань проходить у світі тварин, який так дуже люблять діти.

Зустріч відкрила та привітала представників організацій та присутніх Наталка Іваницька, культурно-освітня референтка Крайової управи Організації України Канади. Авторку представила Ярослава Зорич, про нове видання цікаво розповіла сама авторка, а один віршований твір із нового видання по-мистецькому прочитала Лариса Гвоздулич.

Голова КУ ОУК Павлина Загребельна подякувала присутнім за участь і запросила на каву та солодке.

Ярослава Зорич

Конференція Братства св. Андрія Первозванного в Києві

Дня 9-го грудня 1995 року відбулась шоста річна конференція Українського Православного Братства св. Андрія Первозванного в Києві.

Понад 50 делегатів від 14 обласних Братств, а саме від Київського, Львівського, Івано-Франківського, Тернопільського, Полтавського, Чернігівського, Чернівецького, Запорізького, Дніпропетровського, Одеського, Волинського, Винницького, Переяслав-Хмельницького та Дніпропетровського, зібрались у гостинно відчиненій церкві Іоана Богослова (трапезна Михайлівського Золотоверхого монастиря) на свої наради.

Після молитви, яку провів отець Андрій, і його священичого слова делегати пом'янули хвилиною мовчанки світлу пам'ять спочилого Патріярха Київського і всієї Руси-України Володимира (Романюка) та з великою увагою вислухали послання Єпископа Даниїла, ректора Київської Духовної Академії.

Звітну доповідь виголосив голова братства Олесь Шевченко, в якій дав характеристику становища православ'я в Україні, стосунків між державними чинниками і Церквою та внутрішньої ситуації Київського Патріярхату. Головна ідея, яку винесла уступаюча Головна управа — це ідея єдности і непорушности братства — як в духовому, так і в організаційному пляні. Ця ідея отримала одностайне схвалення у виступах голів обласних братств.

На пропозицію Номінаційної комісії делегати обрали на голову братства Олександра Гудиму, колишнього депутата Верховної Ради попереднього скликання, активного учасника відродження українського православ'я з 1989 року. Будучи депутатом у Верховній Раді від Волинської области, він постійно боронив там інтереси українських православних парафій. О. Гудима закінчив механічно-математичний факультет Харківського Університету та історичний факультет Волинського Педагогічного Інституту.

Делегати вибрали чотирьох заступників голови: Михайла Григоровича з Києва, Інессу Вачнадзе з Чернігова, Анатоля Трояна з Івано-Франківського та Богдана Лесюка з Тернополя. Відповідальним секретарем Управи вибрано Галину Бородавко.

Були прийняті зміни до статуту, згідно з якими були знесена обов'язковість сплати членських внесків та що майбутні звітно-виборчі конференції будуть відбуватись що другий рік. Конференція прийняла відповідне звернення до українського люду.

Делегати Конференції, на чолі з попереднім і новообраним головами пішли походом на Софіївську площу, щоб покласти на могилі багатостраждального Патріярха Володимира живі квіти та взяти участь у літії з нагоди 70-ліття від дня народження спочилого Патріярха.

Братство св. Андрія Первозванного,
Олбані, Н. Й.

СПРОСТУВАННЯ

В статті „70-ліття СУА в Норт Порті" („Свобода" з 13-го грудня) пропущено прізвище дуже доброї піяністки Іроїди Черняк, яка акомпанювала на цій імпрезі співачці Христини Липецьків, за що вибачаюсь. — **Ія Мацюк-Грицай.**

Шевченківська...

(Закінчення зі стор. 1)

цій та інших вартісних намагань.

Нововибрана Рада директорів Шевченківської Фундації складається з таких осіб: д-р Роман Петришин — президент, д-р Роман Єренюк — заступник президента, Анна Вах — секретар-скарбник, Йосип Зубач — директор, Андрій Гладишевський — директор, Михайло Шепетик — директор.

Шевченківська Фундація приділяє субсидії від інтересу заробленого від інвестицій. Продовж багатьох років реченець отримання аплікацій на субсидії був 30-го квітня і 31-го жовтня. Рада Фундації вирішила, що з початку 1996 року реченець отримання аплікацій на субсидію буде 1-го квітня і 1-го жовтня. Фундація не буде приймати аплікацій факсом. Нові аплікаційні форми разом з критеріями вказівок поширено і будуть доступними у новому році.

Посвідки для зниження податку є виставлені жертводавцям, які бажають зложити пожертву у капітальний фонд фундації. Просимо звертатися до Шевченківської Фундації на адресу: Shevchenko Foundation, 456 Main Street, Winnipeg, Manitoba R3b 1b6.

Нова Дума...

(Закінчення зі стор. 1)

кабінетних людей, які не мають власного політичного обличчя".

Коментуючи можливі зміни у складі МЗС РФ, газета „Сєводня" стверджує: "Післясовєтська Росія опинилася у політичному 'нокауті', оскільки сьогодні абсолютно нічим не може посилити свої зовнішньополітичні амбіції, їй не під силу забезпечити ролю не лише світової, але й реґіональної держави".

М. Бабій — один з „останніх могіканів"

Мимо великої техніки медичної професії життя людини дуже рідко сягає сотні років. Це тимбільше маркантне тоді, коли людина ціле своє життя проводила на важкій фізичній праці, а крім того була активною у громадській праці. Такою рідкісною людиною був саме примірний член своєї церкви і української громади, проживши 98 років, Михайло Бабій.

Маючи 27 років через невідрадні матеріяльні обставини в Україні він у 1914 році прибув до ЗСА і поселився у Вунсакет, Р. Ай. У пошукуванні за кращою працею він жив деякий час у Ню Йорку і Філядельфії, де одружився з Агафією з дому Олійник. Однак у 1919 році був покликаний до війська. Після звільнення з війська і повороту до Філядельфії у 1933 році переніся до Дітройту на постійно, де і прожив решту життя.

М. Бабій вже у перших днях свого перебування у ЗСА вписався до тоді Руського Народного Союзу, який опісля став Українським Народним Союзом. У Дітройті М. Бабій був безперервно членом 94-го Відділу УНСоюзу ім. Маркіяна Шашкевича, виконуючи різні відповідальні обов'язки в Управах. Він за час свого членства придбав багато нових членів до УНС і був багато разів вибираний делегатом на конвенції. У Дітройті М. Бабій був вибраний почесним членом Округи і його знали як „Містер Народний Союз".

Протягом свого довгого життя ініціював інші суспільно-громадські організації. Понад усе був примірним членом своєї парафії Непорочного Зачаття у Гемтремку та багато жертвував на свою церкву та інші харитативні цілі як в Україні, так і в Америці. Деякі з них це: „Просвіта", Гарвардський Проєкт, ОДВУ, СКВУ УАКРада та багато інших. Він також був одним з основників Українського Демократичного Клюбу. Понад усе був щирим українським патріотом на ділі, а не лише на словах.

Відійшов у вічність 3-го жовтня 1995 року. Залишив дві дочки: Маріяну і Галину, заміжню Рубаха, внучку Марію заміжню ДелПра, численну ближчу і дальшу родину в Америці і в Україні та українську громаду, яка довго пам'ятатиме цього піонера та мецената на народній цілі, а понад усе примірного християнина. Нехай прихильна нам американська земля буде йому легкою.

Зенон Василькевич

НАДІЙШЛИ ПОВІДОМЛЕННЯ про вислідi виборів у Державну думу Російської Федерації серед російських громадян, які постійно мешкають у Латвії. Переважна більшість з них підтримала кандидатів від Комуністичної партії, яку очолює Геннадій Зюганов і яка виступає за відновлення Совєтського Союзу. У прибалтійській республіці це викликало хвилю обурення на адресу російськомовного населення, яке продовжує вороже ставитися до латвійської державної незалежности. Ризька газета „Неаткеріґа Ріта Авізе" пише з цього приводу: „Результати недільного голосування росіян ще раз засвідчують справедливість старої істини: неможливо інтеґрувати те, що є ворожим".

В Україні почав появлятися інформаційний бюлетень „Смолоскип"

У серпні 1995 року у Києві почав появлятися щомісячний інформаційний бюлетень для творчої молоді України „Смолоскип". Головним редактором бюлетеня призначено молодого українського журналіста Сергія Руденка, а до редколегії входять голова Асоціяції Студентів Києва Олег Проценко і Андрій Кокотюха.

Потреба такого бюлетеня в Україні вже давно відчувалася. У біжучому році при сприянні Видавництва „Смолоскип" та української громади Америки й Канади помітна посилена діяльність творчої молоді — талановиту молодь за її творчість і діяльність відзначається нагородами, влаштовуються політологічні й семінарі творчої молоді, теоретично-наукові конференції, поїздки по Україні.

Вже біля 300 студентів з різних реґіонів України отримують щомісячні стипендії й іншу допомогу завдяки фінансовій підтримці української західної діяспори, видано твори і збірники молодих авторів.

Видавництво „Смолоскип" відчуло, що для поширення і посилення цієї діяльности потрібний інформаційний бюлетень, який інформував би молодь про різні заходи, оголошував програми запланованих імпрез та був контактним органом для неї.

Кожний жертводавець, який зложив на діяльність творчої молоді України, на Стипендійний фонд або на діяльність „Смолоскипу" більше, як 50 дол., буде отримувати бюлетень безкоштовно. Всіх інших осіб, які бажають його отримувати або зложити пожертву, просимо писати на адресу: „Smoloskyp", 1863 Pioneer Parkway East, #210, Springfield, OR, 97477.

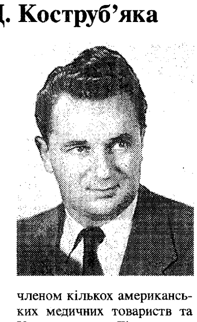
Бюлетень дасть кожному читачеві повну інформацію про те, що робить і чим живе сучасна українська молодь в Україні.

УІС „Смолоскип"

Св. п. д-ра Д. Коструб'яка

16-го квітня 1995 року відійшов у вічність на 75-му році життя, видний і заслужений лікар-патріот св. п. д-р Дмитро Коструб'як.

Був він лікарем-анестезіологом, довголітнім головою Відділу Українського Лікарського Товариства та церковно-громадським діячем в Балтиморі, Мд.

Народився він 27-го жовтня 1919 року в селі Шепарівці, Коломийського району, в селянській родині Василя і Анни (з роду Грицків) Коструб'як. Середню освіту закінчив в українській гімназії в Коломиї, де в 1940 р. склав іспит зрілости.

Медицину почав студіювати у Львові, продовжував в університеті в Братиславі (Словаччина), а закінчив її докторатом з медицини в 1948 році в Ерлянгенському університеті. В 1949 році одружився з дентисткою д-р Дарією Блаващук, дочкою о. Івана Блаващука. Еміґрувавши до Америки, відбув шпитальну практику в Юніон шпиталі в Брукліні, де нижче підписаний мав честь його пізнати, як доброго лікаря та товариша по фаху.

Після спеціялізації працював завідуючим анестезії в Ролліні гілл лікарні у Філядельфії, а потім, відбуваючи американську військову службу, був керівником відділу анестезії в шпиталі воєнної фльоти в Джексонвіллі, Фльорида.

Останніх 29 років працював анестезіологом у Сайнай шпиталі в Балтиморі.

Д-р Д. Коструб'як був членом кількох американських медичних товариств та Українського Лікарського Товариства (УЛТПА), де через 20 літ був головою Мериленського відділу УЛТПА.

Був також через чотири роки головою УККА, за що одержав почесну грамоту, а в 1972 році став Українцем Року в Балтиморі. Крім того за свою працю і медичну допомогу на пластових таборах одержав грамоту заслуги від Пласту.

Покійний доктор був дуже активний в українському церковному житті в Балтиморі та був через 26 літ диригентом церковного хору, а також головою Будівельного комітету та Парафіяльної ради при церкві св. Михаїла. Був членом багатьох організацій, в тому й УНСоюзу.

Залишив у смутку вірну дружину Дарію, сина-лікаря Романа з дружиною Іриною, двох внуків Адріяна і Марка, шваґра д-ра Андрія і Лідію Лемішків та ближчу і дальшу родину в Америці й в Україні.

Д-р Павло Пундій

ІНТЕРЕСИ...

(Закінчення зі стор. 2)

світу взагалі. Єльцин після зустрічі з Президентом Клінтоном у Ню Йорку під час відзначування 50-річчя ООН тріюмфально заявив, що він домовився з Президентом, що російський збройний корпус буде співучасником боснійської операції. Він навіть запропонував цілу дивізію для цього завдання. Однак Москва остаточно попала в пастку, яку сама змайструвала. Російський корпус (тільки двотисячний) під американським командуванням силою цього факту буде акцептацією і американської присутности в Мадярщині, і існування американської збройної бази там, і американського командування всіми збройними силами, в тому числі й російськими, які беруть і братимуть участь у збереженні світового миру.

При цьому треба згадати й неприємну для нас американську чи союзницьку поступку Москві українським коштом: вони погодилися на вимогу Москви український курінь відкликати і він не буде повернений у Боснію під претекстом, що перед тим була акція ООН, в якій брати участь Україна мала право, тепер же є акція НА-ТО, а Україна членом НАТО не є. А ми запитаємо: чи Ро-сія є членом НАТО, що вона висилає свій корпус під прапори НАТО? З цього одного факту виразно видно дві дуже важливі для України „моралі": Росія робить і робитиме всі заходи, щоб Україну виштовхувати зі співучасти у різних міжнаціональних виступах, щоб не допускати її до здобування місця у світовому „концерті". З другого боку, наші західні заокеанські союзники завжди готові поступатися Росії українським коштом. Ну що ж, ми виростемо з того. Наші сили ростуть, а світ іде в напрямі, вигідному для нас, а не для них.

Людській...

(Закінчення зі стор. 2)

Комітет оплатив також навчання у школі комп'ютеристів у Філядельфії Віктора Царана — випускника нашого закладу, який навчається тепер на філософському факультеті університету. Хлопцем піклувалися, оплачували навіть дрібні видатки.

Часто відвідує нашу школу член комітету Арета Захарій. Вона спілкується з педагогами, цікавиться нашим життям і працею. Чоловік Арети д-р Ігор Захарій — офтальмолог. Він надає велику допомогу медичним закладам України, робить показові операції, допомагає повернути зір людям.

Дуже далека у просторі і часі відстань від Клівленду до Львова, але це не є перешкодою для людських почуттів. Ми дуже вдячні благородним людям, що входять до складу Комітету, за їх чуйність і розуміння, за напружену працю на користь обділених долею дітей.

Бажаємо всім веселих Різдвяних Свят і щасливого Нового Року.

Любов Гриців,
незряча вчителька школи-інтернату ч. 100 Львова.

Наради Суспільної Служби

30-го жовтня цього року в Торонто відбулося засідання Світової Ради Суспільної Служби. На цьому засіданні були присутні гості-представниці жіночих організацій, що вже багато років плідно співпрацюють з Світовою Радою Суспільної Служби.

Присутні: Світова Рада Суспільної Служби: Оля Даниляк (голова), Марія А. Голод, Мирослава Загребельна, Марґарета Шпір, Євген Мастикаш; Організація Українок Канади: Павлина Загребельна (голова), Марія Дунець, Галя Щерблюк; Український Золотий Хрест ЗСА: Наталія Іванів (голова); Ліґа Українських Католицьких Жінок Канади: Галина Баган; СФУЖО: Ярослава Шеремета; Організації Українських Жінок Англії: Люба Фостун; Союз Українок Америки: Марія Крамарчук, Ірина Руснак; Українське Жіноче Товариство Швайцарії: Зоя Нижанківська (голова); Суспільна Служба Українців Канади: Марія Стебельська (голова), Марія Спольська, Степан Харко.

Від Управи ЛУК надійшов лист, що його прочитала Г. Баган.

На засіданні відбулася жвава дискусія в справі споріднення філій Суспільної Служби України з українськими організаціями на Заході. Більшість присутніх вже нав'язали контакт з Україною, взяли під опіку кілька осередків ССУ, допомагають втілити в життя їх амбітні пляни. Братні організації в Україні і тут, на Заході, спільно поборюють перепони замаскованих партократів, стараються полегшити тяжкі умови щоденного життя українців.

Споріднення організацій — зовсім не легка справа. Вона вимагає багато часу і праці, але організації-спонзори загально задоволені з співпраці, полюбили своїх „підопічних". На засіданні відбулася дискусія, всі висловлювали свої думки, ставили питання. Але всі присутні були згідні в головному — лише спільними зусиллями можна допомогти Україні вийти з тяжкої економічної кризи, лише об'єднаною працею можна дати людям надію на гідне життя у вільній країні.

Марґарета Шпір

АНГЛІЙСЬКІ ГАЗЕТИ повідомили, що королева Великобританії Єлисавета II, не бажаючи більше миритися з „некоролівською" поведінкою принцеси Даяни, наполягає, щоб Чарлз, син королеви і спадкоємець трону, розвівся з дружиною. Як відомо, в 1992 році, після 11 років подружнього життя, Чарлз і Даяна, батьки двох хлопчиків, стали жити нарізно. Королева вважає, що для них самих, для двору і для цілого королівства буде краще, якщо її син візьме офіційний розвід з Даяною. Єлисавету II не спиняє навіть те, що після розводу принц Чарлз втрачає право успадкувати королівський трон. Разом з тим авторитетні англійські правники припускають, що після розводу Чарлза і Даяни парлямент прийме закон, який дозволить спадкоємцеві навіть після розводу стати королем. Однак проблема полягає ще й у тому, що, згідно з традицією країни, король Великобританії є главою Англіканської Церкви, а вона таки не схвалює розводів.

ПОДІЇ

БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК У ВАЙТ ПЛЕЙНС

Вайт Плейнс, Н. Й. — Спілка Української Молоді в Америці влаштовує баль дебютанток, який відбудеться у суботу, 3-го лютого, в готелі Crowne Plaza. Гратиме оркестра „Фата морґана". Коктейл — о 6:30 год. вечора, вечеря о год. 7:30, о 9-ій — забава, о 10-ій — презентація дебютанток. Резервувати місця на вечерю слід до 16-го січня 1996 року, телефонуючи (203) 262-6860, факс (203) 264-6150. У справі замовлення кімнат та інформацій про доїзд звертатися до готелю (914) 682-0050. Вступ (включає напої) — на вечерю і забаву — 75 дол., тільки на забаву — 35 дол. Стрій вечірній.

ЗАПРОШЕННЯ
УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК
запрошує громадянство
на третю лекцію-концерт з циклу
„ЗАБУТІ СТОРІНКИ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ"

Доповідач: **д-р ТАРАС ФІЛЕНКО — піяніст, музиколог** (Київ).

ТЕМА:
„МУЗИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПІСЕНЬ ЗИМОВОГО ЦИКЛУ (колядки, щедрівки)

Виконавці: ЛІЛЕЯ ВОЛЯНСЬКА — сопрано,
ТАРАС ФІЛЕНКО — фортепіяно.

Лекція-концерт відбудеться в суботу 30-го грудня 1995 р. о год. 2-ій по пол.
в будинку Академії
206 West 100th Street, New York, NY
Tel.: (212) 222-1866

Ділимося сумною вісткою, що 24-го грудня 1995 р. з волі Всевишнього відійшла у вічність на 95-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ, СЕСТРА і ВУЯНКА

бл. п.
ЄВА ЛЕВИЦЬКА
з дому БАРБАРНА

ПОХОРОН відбудеться в четвер 28-го грудня 1995 р. в Орляндо, Фльорида

Залишилися в глибокому смутку:
дочка — ТАЛЯ БІЧ з сином ЛЕНОКСОМ
син — д-р ЮРІЙ з дружиною ШИРЛІ з 5-ма синами і 4-ма внуками
сестра — ОЛЯ МАЦЮК з родиною
племінниця — МАРІЯ РИХВІЦЬКА з мужем ІВАНОМ
племінники — ЗЕНОВІЙ СЕМЕНЮК з родиною
— БОГДАН ПОДОЛЮК з родиною
та дальша родина в ЗСА й Україні.

У пам'ять покійної просимо складати пожертви на фонд сиріт і вдів в Україні.

ЗМІНА АДРЕСИ

В справі зміни адреси непотрібно телефонувати, а тільки прислати нову адресу до:

Адміністрації „Свободи"
30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302

❑ **„Свобода"**
❑ **„The Ukrainian Weekly"**

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС) ....
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....

На зміну адреси проситься
ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези будуть поміщені у „Свободі" **тільки після появи платних оголошень** у щоденнику або „Українському Тижневику".

Редакція „Свободи"

Святкування 70-ліття СУА в Дітройтській окрузі

Цього року усі округи Союзу Українок Америки відзначають 70-ліття існування своєї організації. Ось і Дітройтська Окружна управа в неділю, 3-го грудня, скликала своїх членів та гостей на святочне відзначення цієї знаменної дати.

Свято відбулося в парафіяльному осередку при церкві св. Йосафата у Воррені, Миш., і зібрало численну публіку, яка заповнила залю, гарно прикрашену емблемою СУА, обрамованою символічними соняшниками. В одному кінці залі було влаштовано виставку альбомів-хронік та відзнак кожного відділу, разом з іменами та портретами патронок цих відділів. Особливо виділялася мозаїчна постать Т. Шевченка з піднятою гнівно рукою — це репродукція вітражу Алли Горської, ім'я якої носить 96-ий Відділ. А поруч стояла лялька, вдягнена в форму хорунжого — це Олена Степанів, патронка 81-го Відділу.

Свято відкрила Ірена Тарнавська, голова Організаційного комітету, до якого увійшли представниці усіх 12-ох відділів Округи. Після відспівання гимну СУА, маленькі учениці школи Непорочного Зачаття привітали присутніх хлібом-сіллю і словом-привітом від „наймолодших сестер" — цей зворушливий виступ підготувала Мирося Бараник. Сама програма почалася після смачного обіду представленням голів Окружних управ Дітройту, починаючи від 1935 року і до сьогодні. Імена цих заслужених працівниць-союзянок прочитала Оля Лісківська-Морган, ведуча програмою. Першою головою була Анна Стецько, яка головувала чотири роки, за нею йшли Анна Ганиш, Ірина Козаченко, Марія Сена та Марія Ясінська. Це наші попередниці, які пробивали шлях жінкам-українкам на цьому континенті, а разом з цим намагалися допомогти своїм землякам в Україні ще перед Другою світовою війною. Після припливу нових сил з другою хвилею повоєнної іміґрації, праця Округи пожвавішала і внедовзі керівництва округою перебрали „новоприбулі". Сьогодні в окрузі головує — вже вдруге — Лідія Колодчин, яку на святі відзначено спеціяльною грамотою Головної управи за її заслуги перед нашою організацією. Свято вшанували своєю присутністю представники численних громадських організацій, який представила усім Оля Лісківська, а саме: Зенон Василькевич, голова Української Американської Координаційної Ради, Борис Потапенко, голова Українського Конґресового Комітету Америки північносхідного Мишиґену, Василь Колодчин, голова Українського Патріярхального Світового Об'єднання, Любомир Липецький, голова Української Федеральної Кредитівки „Самопоміч", Володимир Баран, голова Культурно-Громадського Клюбу, Рома Дигдало, голова Комітету Допомоги Жертвам Чорнобиля, Любомир Татух, голова Комітету Допомоги Україні, Маруся Лісовська, голова Українського Музичного Інституту, та Постоловський, представник в Мишиґені Українського Патріярхального Товариства. Присутні привітали їх оплесками, як і нашу славну Марусю Бек, брати приклад з якої закликала заступниця голови СУА Наталія Даниленко, головний промовець на цьому святі. У своєму святковому слові вона торкнулася початків організованої діяльности українських жінок в Америці — створення сестрицтв при церквах, починаючи з 90-их років минулого сторіччя.

З доповіддю про історію Дітройтської округи виступила Олена Лісківська. Вона змалювала з перспективи років різні лихоліття та терпіння, які довелося пережити українським жінкам і на рідних землях, і тут в еміґрації, зокрема тим піонеркам, які мусіли пристосуватися до чужої країни, нераз відчуваючи на собі дискримінацію, мусіли пережити економічну депресію та Другу світову війну, що не в одній родині забрала чоловіків та синів. В той самий час жінки на „рідних не своїх землях" під займанщиною — польською, румунською, чеською, комуно-російською — страждали разом зі своїм народом від переслідувань, пережили страхіття війни. Та всі вони, опинившись в цій вільній країні, відчули своє покликання і включилися до праці Союзу Українок Америки, як християнки-жінки, матері та свідомі громадянки. Дітройтська округа зі своїми 12-ма відділами, перший з яких заснувала Маруся Бек ще у 1932 році, може похвалитися неабиякими досягненнями: з їхньої ініціятиви створено „Українське село" для пенсіонерів, придбано власну домівку — наша Округа єдина з округ СУА, що має власну домівку. Округа активно включилася в акцію допомоги жертвам Чорнобиля, опікується сиротницями та старими людьми в Україні, посилає одежу, книжки, лікарські прилади, ліки. Союзянки дбають про збереження традицій та національної свідомости серед своїх членок та особливо серед молоді — закладають дитячі садочки, підтримують школи українознавства, а деякі відділи, як наприклад 50-ий Відділ в Анн Арборі, самі провадять такі школи. Свій виступ О. Лісківська закінчила словами: „Союзянка ніколи не тратила віри в те, що служіння громаді є служіння ідеялам України.

Крім офіційної частини, програма свята включала також і мистецьку. Це була рецитація вірша, присвяченого 70-літтю СУА, якого прочитала авторка Марта Шехович, викликавши загальні усмішки та рясні оплески, та сольоспів меццо-сопрано Христини Липецької, яку ми завжди з насолодою слухаємо. Вона виконала речі, які колись були в репертуарі Соломії Крушельницької, ювілей якої відмічаємо цього року і ім'я якої носить 53-ій Відділ СУА, а саме: „Дощик" в обробці Лисенка та дві арії, одну з опери „Норма", а другу з „Мадам Баттерфляй". Їй акомпаньювала на фортепіяні Марія Лісовська.

Нарешті треба згадати ще дві цікаві точки програми: виступи представниць усіх відділів з представленням своїх патронок: княгині Ольги (два відділи носять її ім'я), Ольги Басараб (також два відділи), Катрусі Зарицької, Олени Теліги, Софії Русової, Наталії Кобринської, Олени Степанів, Алли Горської та Соломії Крушельницької; та відзначення заслужених членок з кожного відділу. Для цих союзянок отримання грамот та квітів було повною несподіванкою. Отже, свято було дуже добре заплановане і витримане в доброму темпі і дружній атмосфері, за що всім учасницям належиться признання.

Ася Гумецька

ПЕДАГОГИ ТА ВИХОВНИКИ в ЗСА затурбовані станом шкільних будинків у цілій країні, бо це не тільки є перешкодою у процесі навчання, але також стає небезпекою для тих же дітей та підлітків, які до них учащають. Згідно зі звітами педагогів і державних аґенцій, шкільні будинки по цілій країні потребують негайних ремонтів і будови нових приміщень, бо допроваджені до такого стану, що починає бути загрозливим для учнів. Бюро загальних підрахунків оцінює ці негайні конечні заходи на суму 112 блн. дол., а представляє великі труднощі у теперішньому часі фінансових заощаджень, зокрема коли йдеться про громадські гроші.

ДЕПАРТАМЕНТ ОБОРОНИ хоче зменшити на половину 110,000 запасні резервні частини Національної ґвардії, на вишкіл і платні її членів видається понад 1 блн. дол. річно. На оправдання своїх задумів Пентаґон твердить, що з уваги на неіснуючі можливості холодної війни, не потрібно такої великої запасної армії. Одначе проти цього дуже виступає лоббі Національної ґвардії та понад 20 губернаторів поодиноких стейтів, для яких Національна ґвардія є правоохоронним тілом у наглих потребах, починаючи від повеней та гураґанів до міських заворушень і цього вони не хочуть втратити.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ
14-го СІЧНЯ 1996 р.

Парма, Огайо. 240-ий Відділ Українського Народного Союзу ім. полковника Євгена Коновальця повідомляє всіх своїх шановних членів, що Річні загальні збори відбудуться о год. 12:30 в приміщенні домівки сеньйорів при катедрі св. Йосафата (Астродомі). Якщо на означений час не прибуде приписана кількість членів збори відбудуться одну годину пізніше, без огляду на кількість присутніх. По зборах — перекуска. За Управу: голова інж. Євген Бачинський, секретар Богдан Семків, голова Контрольної Комісії Василь Ліщинецький.

НЕДІЛЯ
21-го СІЧНЯ 1996 р.

Central Falls. Річні загальні збори 93-го Відділу УНСоюзу ім. Івана Франка відбудуться о год 1:30 по пол. в Домі родини Тренклер при 9 Merril St, East Providence R.I. Проситься всіх членів прибути. Вибір нової Управи та звіти за минулий рік. — Управа.